

ผลการประชุมโลกร้อน : อุณหภูมิที่ไม่อาจลดลง

การประชุมเจรจาอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือ COP-15 ที่กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก ซึ่งผู้แทนรัฐบาลจาก 192 ประเทศ เข้าร่วมประชุมตลอด 12 วัน ตั้งแต่วันที่ 7-18 ธันวาคม 52 ที่ผ่านมา แต่ “ความร้อน” และ “ความแรง” อันเนื่องมาจากการประชุมนั้นยังไม่จบสิ้นทั้งที่เป็นการประชุมเพื่อรับมือกับภาวะโลกร้อน แต่กลับสร้างทั้งความผิดหวังและสร้างอุณหภูมิที่สูงขึ้น เรียกได้ว่าความคาดหวังที่ต่างตั้งตารอกันเป็นปีจากการประชุมในครั้งนี้แทบจะกลายเป็นความว่างเปล่า

ผลการประชุม

ถ้าจะกล่าวในมุมมองกว้างๆ การประชุมครั้งนี้ถือว่าไม่บรรลุผลสำเร็จในการประชุมแม้จะใช้ระยะเวลายาวนานถึง 12 วัน โดยสามารถมีข้อตกลงร่วมกันในการต่อสู้กับโลกร้อนเพียง 1 ฉบับที่ถูก วิชาทศวรรษวิจารณ์ว่าเป็น "การเล่นไฟป่าเกอร์ด้านสภาพอากาศของผู้นำสหรัฐฯ จีน อินเดีย บราซิล แอฟริกาใต้ และประเทศ ยักษ์ใหญ่ในทวีปยุโรป" โดยเดนมาร์ก ในฐานะประธานของการประชุมเป็นผู้กำหนดให้เล่นอย่างไรก็ตามแม้จะมีผลสำเร็จที่ถูกมองว่าน้อยนิดแต่ก็มีจุดเริ่มต้นหลายๆ อย่างที่ “หวัง” ว่า จะกลายเป็นรูปธรรมและนำมาใช้เพื่อต่อสู้กับโลกร้อนได้อย่างจริงจัง ได้แก่ การจำกัดมิให้อุณหภูมิโลกเพิ่มขึ้น 2 องศาเซลเซียส และการสนับสนุนกองทุนช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาที่จะเริ่มต้นด้วยเงินจำนวน 30,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ความคาดหวังที่ตั้งไว้

ระหว่างที่รอคอยให้เกิดการประชุมเพื่อต่อสู้กับวิกฤตโลกร้อน “ครั้งประวัติศาสตร์” ณ กรุงโคเปนเฮเกน หลายฝ่ายต่างมีความคาดหวังต่อการประชุมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความพยายามในการหาข้อตกลงที่จะนำมาใช้แทน “พิธีสารเกียวโต” รวมทั้งบทบาทของประเทศร่ำรวยต่อความช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาในการต่อสู้กับปัญหาโลกร้อน และบทบาทของมหาอำนาจอย่างอเมริกาและจีน ที่ควรจะมีส่วนสำคัญในการดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว

ความผิดหวัง

ความผิดหวังประเด็นสำคัญจากการประชุม COP-15 ในครั้งนี้ก็คือ ในที่ประชุมไม่สามารถบรรลุเป้าหมายลดก๊าซเรือนกระจกหลังปี 2555 ตามพิธีสารเกียวโตได้โดยสิ้นเชิง แม้จะมีการตกลงให้มีการจำกัดไม่ให้อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นเกิน 2 องศาเซลเซียส แต่กลับไม่มีแนวทางหรือการดำเนินการที่ชัดเจนเพื่อไปถึงยังเป้าหมายดังกล่าว ท่ามกลางความกังวลที่เริ่มก่อตัวมากขึ้นในปี 2550 โดยคณะกรรมการนานาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศอันประกอบด้วย นักวิทยาศาสตร์กว่า 2,500 คนจากทั่วโลกมารวมตัวกัน

เพื่อทำงานสืบหาข้อเท็จจริงและแก้ปัญหาภาวะโลกร้อน โดยมีรายงานว่ามีความเป็นไปได้สูงกว่าร้อยละ 90 ว่า การกระทำของมนุษย์ตลอด 5 ทศวรรษที่ผ่านมา แต่ก็ยังไม่สามารถหาข้อสรุปที่เป็นรูปธรรมได้จริงจากการประชุม COP-15 ในครั้งนี้ โดยผู้นำหลายๆ ประเทศต่างออกมาแสดงความผิดหวังต่อการประชุมอย่างต่อเนื่อง

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีไทย กล่าวว่า ในการเจรจาระดับเจ้าหน้าที่เพื่อยกร่างมติมีประเด็นที่เห็นไม่ตรงกันจำนวนมาก จนระดับผู้นำคิดว่าเป็นไปได้อย่างยากหากจะมาไล่หาข้อสรุปยุติที่ละประเด็นค่อนข้างชัดเจนว่าข้อตกลงนี้ไม่อาจจะมีผลผูกพันทางกฎหมายเกิดขึ้น โดยปัญหาอยู่ที่ความยุ่งยากในการเจรจาหรือความยุ่งยากในการลดภาวะเรือนกระจกของบางประเทศ

ประธานาธิบดีบารัค โอบามา ของสหรัฐอเมริกา มายอมรับว่า ข้อตกลงโคเปนเฮเกนยังไม่เพียงพอที่จะแก้ปัญหาของนานาชาติได้ เพราะไม่ได้กำหนดเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจกในปริมาณที่เหมาะสมอย่าง

จริงจัง ทั้งนี้สหรัฐอเมริกาถูกจับตามองมาโดยตลอด เนื่องจากเป็นประเทศที่ได้ชื่อว่าปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุดในโลก คิดเป็นตัวเลขได้ถึงปีละ 5.7 ล้านตันหรือร้อยละ 24 ของปริมาณก๊าซทั่วโลก ขณะที่สหรัฐมีประชากรเพียงร้อยละ 5 ของประชากรทั้งโลก และที่จะมองข้ามไม่ได้ก็คือประเทศจีนที่กลายมาเป็น “ตัวเด่น” ในการประชุมที่ยังถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างต่อเนื่องหลังจากการประชุม เนื่องจากประเทศจีนมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงที่สุดในโลกติดต่อกันมาหลายปี และเป็นผู้ปล่อยก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศปีละ 3.4 ล้านตัน หรือร้อยละ 15 ของโลก

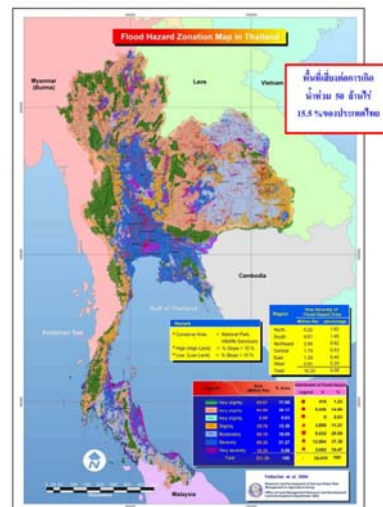
ความหวังหรืออุปสรรค

ผู้มีบทบาทอย่างมากต่อการประชุม COP-15 นั้นได้แก่ สหภาพยุโรป อเมริกา และจีน ซึ่งถือเป็นประเทศที่อยู่ในฐานะที่จะช่วยเหลือประเทศที่กำลังพัฒนาต่างๆ ในการต่อสู้กับปัญหาโลกร้อนได้ แต่จากการประชุมในครั้งนี้หลายๆ ฝ่ายต่างออกมาวิพากษ์วิจารณ์สหรัฐอเมริกาต่อบทบาทในการต่อสู้กับภาวะโลกร้อนในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านลบหรือด้านบวก โดยเฉพาะจีนที่ถูกทางอังกฤษตำหนิว่า มีส่วนในการล้มการเจรจาไม่ยอมให้มีการกำหนดปริมาณการลดการปล่อยก๊าซก่อภาวะเรือนกระจก

ในส่วนของยุโรปเป็นที่ทราบดีว่าสหภาพยุโรปนั้นมีการดำเนินการอย่างจริงจังเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมาโดยตลอด โดยเฉพาะมาตรการต่างๆ ในการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม หรือแม้กระทั่งคำยืนยันต่อการรักษาสถานภาพของตลาดคาร์บอนเครดิตไม่ว่าผลการประชุม COP-15 จะเป็นเช่นไร แต่หากมองอีกมุมหนึ่งคาร์บอนเครดิตที่ถูกกำหนดให้เป็นกลไกทางเศรษฐกิจเพื่อช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมต่อโลกใบนี้ กลับกลายเป็นส่วนสำคัญที่นอกจากจะไม่ช่วยให้ลดการผลิตก๊าซเรือนกระจกตามเป้าหมายแล้วยังเป็นส่วนกระตุ้นเชิงกลับให้ประเทศกำลังพัฒนามองข้ามความสำคัญที่แท้จริงของ

สิทธิการปล่อยก๊าซไปโดยสิ้นเชิง โดยมีการซื้อขายสิทธิการปล่อยก๊าซมากขึ้น แม้ดูเหมือนว่าจะมีการควบคุมแต่ในความเป็นจริงการปล่อยก๊าซของประเทศพัฒนาแล้วก็ไม่ได้ลดลง ซึ่งกลายเป็นเหมือนตลาดที่ช่วยโอกาสจากความตื่นตัวด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะช่วยกอบกู้สิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน

แม้การเจรจาเพื่อหาข้อตกลงในการต่อสู้กับโลกร้อนครั้งนี้จะยังไม่บรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม แต่การวิพากษ์วิจารณ์ความขัดแย้ง รวมถึงเนื้อหาต่างๆ ที่นำเสนอผ่านข่าวของนานาประเทศน่าจะกลายเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้ประชาชนโลกตระหนักถึงความสำคัญของวิกฤตนี้อย่างจริงจังมากขึ้น อย่างน้อยประชาชนแต่ละประเทศก็ให้เห็นแล้วว่าประเด็นโลกร้อนนี้มีความสำคัญมากพอที่จะทำให้ผู้นำของตนเองออกมาแสดงความเห็นเสนอข้อเรียกร้อง หรือมีการโต้ตอบอย่างเผ็ดร้อนผ่านการประชุมที่ถือเป็น “ประวัติศาสตร์” อย่าง COP-15 ณ กรุงโคเปนเฮเกนที่ต่างต้องจดจำไว้ไป อีกนาน

ที่มา : สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์